

DOBROGEA JUNĂ

ABONAMENTE :

Pe un an 10 Lei

Pentru preoți și învățători . . . 8 „

Anunțuri și Reclame după învoială.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare de două ori pe lună

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dorobanților

ROLUL PRESEI.

— ÎN JURUL UNEI SCRISORI —

Am primit zilele trecute următoarea scrisoare pe care, cerem ertare d-lui Colonel, dacă o dăm publicității.

Galați, Luni 17 Martie 1908.

Onor. d. Const. N. Sarry.

»Foarte mare plăcere am simțit când am citit articolul de fond din »Dobrogea Jună«, anul IV, No. 6, »din 10 Martie a. e., cu titlul: »Moravuri triate«. — Presa bună trebuie să aibă și asemenea articole; »nu tot critice personale, sau de »partid ori de guvern. Am citit de »trei ori articolul și acum îl am »sub ochi. »Dobrogea Jună« va face »un real serviciu de câte ori va »scrie despre asemenea apucături »greșite ale societății. Am crezut »că fac bine dacă vă felicit și vă »rog să mai scrieți asemenea articole. Publicul a început a se plietisi tot cu critice și cu biciuelli »grave personale.

Al dv. cu deosebită considerație

Lt. Colonel C. NEGREANU
șef serviciu geniu.

Nu e acesta primul sfat pe care-l primesc cu plăcere; nu e nici ultimul, de care să am trebuință.... Omul cit trăiește, suferă și învață!

Serisoarea prea stimabilului d. Lt. Colonel, care nu e numai un militar de valoare, dar și un distins om de literă, o socotesc cu atât mai bine venită, cu cât ea îmi oferă prilejul ca să lichidez o chestiune, pe care de multă vreme o aveam pe suflet.

Din toate părțile se ridică protestări, contra felului cum înțelege să-și exercite influența presa noastră, și aceste încredințări se resfring asupra noastră a tuturor, cari mânuim un condei, pe terenul publicistic.

Mi-ar fi ușor să amintesc adagiul că »fie care fară, are presa pe care o merită«. Nu voiesc însă să retez discuțiunea în felul acesta.

.... Practicam acum cîtiva ani gazetăria, de plăcere. Mă impresiona un lucru; mă izbea o nedreptate, — luam condeiul și făceam apel la ospitalitatea diferitelor ziare. Foarte deseori

mă inoportuna însă cenzura respectivilor secretari de redacție.

Aceasta m-a și îndemnat, în prima linie, ca acum patru ani să fac să apară această publicațiune.

Cu cîte iluzii nu îmbrățișam atunci gazetăria, din care îmi făceam o carieră!... Nu după multă vreme însă a trebuit să conchid că, independența în gândire ca și în scris, e tot așa de relativă ca și toate cele lumești.

Gazetarul este înainte de toate om, cu nevoi, cu obligațiuni, cu prieteni și mai ales cu dușmani. Cîte nu decurg în mod natural din aceasta?...

Dacă nu ni se poate pretinde nouă, gazetarilor de profesie, să fim totdeauna fără de prihană în fond — care aparține sufletului imuabil — în schimb însă am putea fi solicitați să fim mai îngrijiți ca formă. Violențele de limbaj în special, ar trebui să lipsească; anumite susceptibilități ar trebui menajate. Iată o pretențiune care ar părea și rezonabilă și cu putință de a fi adusă la îndeplinire. Și totuși!...

Lumea e un imens cîmp de luptă, iar gazetarul dacă nu e totdeauna un port-drapel, rare ori însă lipsește din rândurile dintîi.

În război, cînd lupta ajunge pîept la pîept, pe viață și pe moarte, nici un manual de tactică, nici un cod din lume, nu poate pretinde sînge rece, calcul, măsură și omenie în lovituri. Nu e învingător, — ce-î drept — care, după ce a reușit să înfigă steagul biruinței pe reduta vrăjmașă, să nu arunce o privire de milă și compătimire la cadavrele, ce mutilate umplu șanțurile de prin prejuri... După ce s'a terminat lupta însă!

În lupta din viața publică, în politică — care dacă nu e totdeauna o luptă pentru existență, dar e o luptă de supremație — atacurile nu sunt mai puțin înverșunate. Și după cum în luptele armate — ierte-mî d. Colonel comparațiunea — unde de multe ori sunt în joc cauze mai puțin scumpe decît pîinea zilnică a unui nenorocit, sunt scuzate cruzimile cele mai neînchipuite, pentru simpla »rațiune de Stat«, care de multe ori nu e de cît paravanul slăbiciunii și poftelor necotite ale unui potentat oarecare, tot așa și în ciocnirile dintre purtătorii drapelului gândirei, fie-ne iertate mi-

cile călcării de etichetă și bunăeuviință. Codul manierelor elegante n'a putut găsi încă mînușa, care să încapă inima și gîndul omenesc!

Învingătorii, totdeauna privim cu o sinceră căință la victimele sîngerînde din urma noastră. Și dacă nu ni se trece cu vedere esceselo de cari ne facem vinovați cîte odată, cel puțin să nu ni se bănuiască buna credință — pentru aceia cari o avem!

.... Dela aparițiunea acestei modeste publicațiuni, s'a strecurat într'însa, pe lângă lucruri mai mult sau mai puțin bune și folositoare, și miei răutăți — după »obiectivul« pe care l-am avut în față — căci, fără a vorbi în figurat, gazetarul, în exercițiul profesiunii sale, nu e de cît un aparat care percepe sau înregistrează. Ca atare, laudele ca și încredințările ne privesc de o potrivă de puțin. Nu avem de cît o scuză și o singură mîngiere: »Lumea e așa cum este și ea dînsa suntem noi!«

10 Aprilie 1908.

CONST. N. SARRY

IMPRESII

Nu e nici locul și nici sorocul să m'apuc în rubrica de față să fac.... Botanică. De altfel sunt și foarte slab în știința aceasta!

Vrea să-mi aștern numai niște impresii de ordin... botanic.

.... O dată cu rescumpărarea liniei ferate Cernavoda-Constanța dela Compania Engleză, Direcțiunea C. F. R. a intrat în stăpînire a unor lungi șiruri de ecareturi, construite pe lângă toate stațiile acestei linii și care, la început ca și acum, slujesc de locuințe impiegaților cheferiști. Toate aceste clădiri au fost prevăzute cu ogrăzi spațioase, plantate cu tot felul de copaci, cari se păstrează în cea mai mare parte și astăzi.

În orașul nostru, o parte din aceste case, de care dă cu ochii zilnic ori ce trecător, se întinde de-a-lungul străzii Carol, din dreptul gării și pînă la Hotel Continental, avînd fiecare din ele în spre strada pomenită o curte pentru trebuințele casnice — un fel de *basse-cour* — iar în partea cealaltă, în str. Dorobanților, o egală porțiune de ogradă rezervată pentru grădină.

Pentru acei ce locuiesc de mai multă vreme în Constanța e încă proaspăt în amintirea lor frumosul și sănătosul aspect ce prezintă pe vremuri acel lung șir de grădini, îngrijite pe întrecute una mai drăguț ca cealaltă.

Încetul cu încetul, cu instalarea *railor* funcționari în aceste case, acel frumos obicei a dispărut, și azi răsadurile stau negre ca și colbul din stradă.

Ori cît ai fi de nesimțitor, te impresionează neplăcut această neglijență culpabilă — și aș fi foarte fericit dacă rîndurile de față vor ști să trezească în cîți-va măcar din locatarii acelor case gustul frumosului, care coprinde implicit și pe acel al sănătății private și publice.

CE-SAR

Christos a inviat!

Din umbră și din întuneric,
In vece învâțător slăvit,
Cu predica iubirii tale
Poporul Tu l-ai izbăvit.
Cu pilda ai înfrânt robia
Și cu cuvântul ai zdrobit
In vece fără hotar trufia
Acelora ce te-au hulit.

La țeluirea legii tale,
Invrăjmășiți asupra lor,
Torenții să-ți oprească 'n cale
In van cercău. Răuvoitori
Ați ponegrit învâțătura
Stolerului din Nazaret...
Dar — goală, seacă era Ura,
In fața blindului profet!...

Ci Tu, știai că Moartea este
Al Vieții răscumpărător
Și-ai rînduit fără de veste
Din Juda, negru vînzător
Și te dai prins... și judecării
Vremelnice măreț te pleci,
Adînc gravînd în carnea vieții
Durerile prin care treci...

... Ați aruncat asupra-ți bale,
Și te-au împuns, și te-au scuipat
Și, stîmpărare setei tale,
Oțel și fierc ei uă dat... —
Și iată-te înțins pe cruce
Intre țilhari, între mișci,
Isuse sfînt... Christoase dulce...
Și tu — ce blind ai fost cu ei!

In cruce chinuri ți-ai dat duhul
Și sapta nu le-ai osîndit
Și s'a culremurat vîzduhul
De-a ta răbdare năruit... —
... Dar iată ziua învierii
Acelui cu adenărat...
Infricoșăți răcnesc strejerii
— »Sculați! Christos a inviat!«

.....

Christos a inviat din morți
Rîndind viață firii,
Sfîrmînd a iadurilor porți
Și lanțul umilirii!

Christos, din morți a inviat
Cu steag de biruință:
Viața morților a dat
Iar celor vii credință.

Christos, cu învierea sa
Lumina ne-o aduse,
Iar noaptea care se lăsa
In zi o prefăcuse.

.....

„Noi învierea Tu slăvim,
Isuse Prea Înalte,
Din umbra 'n care bijbăim
„Ne du pe vremuri alte!

„Christoase — mila cea de-apoi,
Lumina cea frumoasă, —
Trimite-ți darul și spre noi,
„Căci jugul greu ne-apasă!

„Christoase... Tu 'nviind din morți
„Dai lumii iertăciune...
„Deschide-a raiului Tău porți
„Și Nației Române!...

„De pizmă izbăvește-ne,
„De negrele nevoi... —
„Christoase! Cu 'Nvierea Tu,
„Aibi milă și de noi!« —

Constanța, 1903.

Crujiș-Deleșliște.

Mesagiul de închiderea Corpurilor Legiuitoare.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Prima sesiune ordinară a acestei legisla-turi a fost lungă și rodnică în toate direcți-unile activității Statului. Un simțimint lami-nat al datoriei predominînd în lucrările dv., divergențele de opinii nu fost înlocuite prin înțelegeri bine cumpănite și folositoare intereselor generale.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Preocuparea tuturor a fost rezolvirea ches-tiunii agrare. Ați discutat, în bună-tățit și vo-tat 15 legi organice de cea mai mare impor-tanță, înălțînd în organismul Statului o întreagă reformă economică, socială și po-litică.

Legile învoelilor agricole, a judecătoriilor de ocoale, a Caselor rurale și a mîrginirei drepturilor de a ține moșii în arendă, — le-gile de organizare a comunelor rurale a așe-zămintelor sanitare județene și comunale și a jandarmăriei rurale, — legile monopolului vînzării băuturilor spirituoase în comunele rurale și măsurilor contra beției, a desfiin-țării taxei pe hectarul de pruni și înființării taxei pe decaltru de țuică, — modificarea legilor licenței, a băncilor populare, a Credi-tului agricol și a Creditului viticol, — legea pentru dotarea școalelor primare cu pămî-niri de cultură pentru învățătura agricolă practică, — în fine legea pentru ușurarea a-gricultorilor de daunele suferite în timpul răscoalelor din Martie 1907.

În mijlocul progreselor ce desăvîrșim de zecimi de ani, înjghebarea clară a finanțelor statului, a fost de mult timp simțită ca o ne-cesitate urgentă.

Dv. v-ați ocupat cu regularea administra-ției financiare centrale, a urmăririi veniturilor publice și a contabilității generale și ați privit cu o deosebită mulțumire legea incor-porării în bugetul general al statului a bugetului căilor ferate și a diferitelor case speciale. Astfel bugetul general al anului 1908—1909 prezintă oglinda credincioasă a puterii economice a statului.

Ați luat o deciziune privitoare la împărți-rea excedentului bugetar al anului 1906—7, asigurînd mijloacele de dezvoltare mai ales armatei, căilor ferate și porturilor noastre.

Spre a dezvolta comerțul și industria pe-trolului, cari au luat un avînt neașteptat, ați aprobat legea propusă de guvern pentru a împiedica monopolizarea acestei însemnate ramure a bogăției naționale.

Ați luat tot deodată măsuri pentru com-plexarea diferitelor servicii publice cari lin-ceziau.

Spre acest sfîrșit comerțul și industria s'au despărțit de ministerul agriculturii și domeniilor și constituie acum al nouălea mi-nister. S'au înființat consiliul superior al a-griculturii și pe lângă ministerul de interne consiliul administrativ permanent; iar liniile de comunicațiune pe apă au fost întrunite într-o singură direcțiune generală.

După ce armata a fost înzestrată cu arma-mentul cel mai perfecționat, era de neapărată trebuință a întări și a dezvolta mai mult or-ganizarea ei, începînd prin permanentizarea infanteriei. Spre acest sfîrșit ați votat modi-ficarea legilor organizării armatei, a intrării în armată și a reangajării în gradele infe-riore.

Afară de aceste legi interne, v-ați ocupat cu o serie de convențiuni internaționale: Con-vențiunea artistică, literară și fotografică cu Austria, cea de pescărie cu Rusia, tracta-tele de estrădare și convențiunea de comerț și de navigațiune cu Statele Unite ale Ame-ricii, convențiunea de comerț și de navigație și cea pentru regularea fruntarief Dunărene

cu Bulgaria și convențiunea de pescărie cu Serbia.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Puteți astfel pleca la căminele dv. în aju-nul sărbătorilor sfîntei Învieri cu simțimintul că ați săvîrșit o lucrare însemnată și fo-lositoare. Din parte-mi vă exprim cele mai vii ale mele mulțumiri, pentru munca stator-nică desăvîrșită în această sesiune, care va rămînea prin reformele ei legislative, una din cele mai însemnate ale Regatului român.

Ea declar închisă sesiunea actuală a cor-purilor legiuitoare.

Carol.

(Urmează semnăturile d-lor miniștri).

Judecarea lui Isus

Isus, trădat și prins, fu adus fără șgomot la palatul arhierelui. Secretul Lui fusese bine păstrat. La Ierusalim nu se știa nimic, despre cele ce se potreceau în acea noapte. Trupa pogori valea Cedronului, trecu pârul și apucă drumul de-alungul zidurilor cetății către miază-zi, îndreptîndu-se spre Sion.

Totul fusese pus la cale mai dinainte în potruva lui Isus. Complotul trebuia adus la îndeplinire fără șovăire, fără întîrziere, însă cu toate formele legale, pe cari acești fățarnici legiști puneau atîta preț.

Socrul arhierelui, un oare-care Ana, pare a fi jucat un rol însemnat în alegerea mă-surilor luate. Era capul Saduceilor și al fa-miliei din care fuseseră aleși cei mai mulți arhierii.

Isus fiind adus înaintea lui, el se bucură de reușita complotului condus de el. Iuda care era și el de față întinse mîna bătrînului pentru a primi prețul vînzării. Cei trei-zeci de arginți făgăduiți cu două zile mai înainte, erau în mîna lui.

La Ana nu șezură de cit foarte puțin: și clipile erau scotote.

Înfățișarea și întrebările pregătitoare puse lui Isus, trebuiau să se facă înaintea lui Caiafa care prezida tribunalul.

După șgomotul arestării și fuga grăbită a discipolilor, Petru se apropiase de cei cari duceau pe Isus, și-i urma de departe. El iubea pe învățătorul și o putere tainică îl atrăgea pe urmele Lui; voia să știe cele ce erau să se întimple.

Palatul Arhierelui era așezat pe Sion și ca toate locuințele princiare, se compunea dintr'un corp principal și din două aripi; iar locul coprinis între aceste clădiri forma curtea din lăuntru numită «atrium» în care se intra printr'o ușă.

Cînd trupa care conducea pe Isus, intră în acest atrium, Petru rămase afară la poartă. Atunci un discipol ascuns al lui Isus anume Iosif din Arimathea, care era membru al Sinedriului și bine cunoscut arhierelui, veni și vorbi portăresei, și ea lăsă și pe Petru să intre.

Noaptea fiind răcoroasă, un foc ardea în mijlocul curții și slujitorii Arhierelui și strejarii Templului cari luaseră parte la a-restare, ședeau împrejurul lui. Petru de ase-menea sta cu ei, așteptînd sfîrșitul interro-gatorului.

Caiafa prezida tribunalul în una din salele palatului care dedea în curte. El începu a întreba pe Isus asupra discipolilor și asupra învățăturei Sale. Era dreptul Sinedriului de a se informa despre sectele și învățăturile noului Isus era socotit de înalta adunare ca întemeietorul unei secte noi și ca un eretic. Sinedriul ținea să aibă această mărturizare, din gura lui. Isus se apăra arătînd că nu este capul vre-unei societăți ascunse și pro-povăduitorul unor idei cari s'ar teme de lu-mină.

«Ei de față am grăit lumii», răspunse El. «Ei tot-d'aune am învățat în sinagogă și

în templu, unde tot poporul se aduna și în-
tr'ascuns, n'am grăit nimic. «Atunci pentru
ce mă întrebi? Întreabă pe cei ce au auzit
ce am grăit lor. Iacă aceștia știu cele ce am
grăit eu» adăose El arătând pe judecătorii
Săi, cari de altele ori îl întrebaseră.

Răspunsul lui Isus nu mulțumi dorința
Archiereului, ci păru ca o lipsă de respect
și unul dintre servitori, voind a linguși și
a răsbuna pe domnul său, 'L lovi peste o-
braz și îi zise: așa răspunzi tu archiereului.

Isus suferi această mare batjocură și cu
o demnitate și blîndețe supra-omenească, zise
insultătorului: «De am grăit rău mărturiseste
de rău; iar de am grăit bine, pentru ce mă
bați?».

Interogatorul viclean al Archiereului ne-
sbitînd, membrul sfatului, căpeteniile clasei
profetilor, căuta să vrea o mărturie mincinoasă
spre a îndreptăți osînda la moarte; căci
moartea acuzatului era voită.

Mulți martori mincinoși, cumpărați, veneau
să mărturisesc în potriua lui Isus; însă
mărturisirile lor, al căror cuprins nu ne
este cunoscut, nu erau de ajuns, pentru a
sprijini hotărîrea dorită. În sfîrșit se presen-
tară încă doi martori mincinoși; unul zicea:
«Acesta a zis: Eu pot strica Biserica lui Dum-
nezeu și după trei zile să o zidesc pe ea».
Altul, întărînd spunerea celui d'întîiu: «Da
l'am auzit pe El zicînd: Că Eu voi strica
această Biserică, făcută de mîini omenești,
și în trei zile alta nefăcută de mîini ome-
nești, voi zidi».

Aceste cuvinte îi se păreau o hulă; puteau
a le socoti ca blasfematoare pentru casa lui
Dumnezeu. Respectul Judeilor pentru casa
lui Iehova mergea pînă la superstiție; orice
injurie adusă Templului se pedepsea cu moarte.

Adunarea însă nu se unii asupra vinovă-
ției unor asemenea cuvinte ce ar fi zis Isus.
Totuși Archiereul stătu în mijloc și zise lui
Isus: Nimic nu răspunzi la cele ce mărtu-
risesc asupra ta? Isus tăcea. Pentru ce era
să răspundă? cînd ei erau adunați spre a 'L
osîndi cu orice preț.

Atunci Caiafa puse lui Isus întrebarea ho-
tărîtoare:

Au tu ești Christos Fiul Celui bine-cuvin-
tat? Răspunde! Te jur în numele celui viu!

Isus care în viața sa publică se ferise de
a lua titlul de *Christos*, atît de fals tilcuit
de opiniunea populară și de cărturari, dar
care tot-d'auna se afirmase ca Fiul al lui
Dumnezeu, înaintea poporului, a fariseilor
și a trimișilor Sinedriului; care nu învățase
și nu viețuise între ei de cît spre a stabili
filiatiunea Sa divină, întrebă fiind de către
Archiereu, și incredințat fiind că răspunsul
Său va fi osîndirea Sa la moarte, nu stătu
la îndoială a rupe tăcerea și mărturisi ade-
vărul suprem zicînd: «Eu sunt, și voi veți
vedea pe Fiul omului șezînd d'a dreapta pu-
terei și viind pe nourii Cerului».

Această mărturisire serbătorească, exprimă
toată învățătura despre persoana și opera
Sa, ridicîndu-se pînă la Dumnezeu, amintind
judecătorilor tocmai ceea ce îi infuria mai
mult, adică: părăsirea Fiului omului la pu-
terea lui Dumnezeu, vestindu-l tot-d'odată și
dîndu-le a înțelege că el se vor înfățișa în-
tr-o zi înaintea tribunalului Său.

Scandalul isbucni.

Archiereul în semn de jale, își rupse hai-
nele. Nu mai era nevoie a cerceta drepturile
Acuzatului la titlul de Mesia și a mai con-
trolla martorii. Pretențiunea de a fi părtaş
la slava lui Dumnezeu, însușirea cu nedreptul,
după cum credea el, a divinității era lim-
pede; nici odată nu se auzise o asemenea
hulă.

Ați auzit, zise Archiereul către cei-l-alti,
el a hilit; ce ne mai trebuie nouă alte mărtu-
rii? Ce vi se pare vouă?

Chibzuirea însă nu fu lungă. Toți de in-
dată, îl judecară vrednic de moarte. Nici
unul dintre membrii de față, nici unul din-
tre cărturarii cari știu învățătura profetilor
despre divinitatea lui Mesia, nu se sculă spre
a apăra pe Isus, cerînd cel puțin o amînare

pentru a se verifica titlurile Lui. Deși Iosif
din Arimathea se afla acolo, totuși a trebuit
să tacă fiind incredințat că nici o împotrîvire
nu putea fi luată în băgare de seamă. Ura
orbea pe acești, așa porocîșii judecători, el
voia moartea Lui și și întemeia hotărîrea
lor pe un text de lege, aplicat orbește.

Datoria lor era să păgească la o cercetare
oficială a titlurilor mesianice ale aceluia pe
care îl cită înaintea lor, însă nu au făcut a-
ceasta ci au săleat dreptatea, invocînd con-
tra acuzatului, legea pentru hulă, osîndind
la moarte nu numai pe un nevinovat, ci pe
insuși Fiul lui Dumnezeu.

Era încă noapte cînd interogatorul se sfîrși.
Cuvîntul cel din urmă împotriva lui Isus,
mergea din gură în gură în palatul lui Cai-
afa, cum că: Vinovat este morțel! O scenă
infricoșată, o deslănțuire de mari insulte se
porniră asupra Lui. Unii scuipau asupra Lui;
alții aruncîndu-l un vâl pe față 'L palmuia
zicîndu-l: Christoase proocoeste: cine te-a
lovit? iar slujitori 'L băteau cu pumnii și-l
batjocureau în tot felul.

Pe cînd aceste se petreceau în Atrium, unde
judecătorii puneau întrebări învățătorului,
lui Petru care rămăsese în curte, încălzindu-
se la foc cu servitorii, servitoarea archiereu-
lui cari îl introduseseră, se apropiase de dînsul
și privindu-l îi zise: Și tu ești din ucenicii
Lui; tu erai cu Isus Nazarineanul. Petru
însă tăgădui înaintea tuturor zicînd: Femei,
nu cunosc pe omul acesta, nu știu ce zici!
și văzînd că este recunoscut, părăsi curtea
și veni în vestibul. Cocoșul cîntă pentru in-
tîlia oară.

Însă o altă servitoare văzu pe Petru în
vestibul și începu a-l arăta celor cari erau
acolo, zicînd: Și acesta este dintre dînșii;
el era cu Isus Nazarineanul.

Petru auzînd acestea, voind să înlătore
mai bine bănuiala se întoarse iarăși la foc
în mijlocul strejarilor, însă pe cînd se încăl-
zea, un oare care îi zise: Au nu și tu ești
dintre ucenicii lui? Cu adevărat dintre ei
ești! Petru însă tăgăduia neincetat zicînd:
Nu, nu sunt! jurîndu-se că nu cunoaște pe
omul acesta.

Trecuse citva timp. Adunarea ridicase șe-
dința și Isus fu adus legat în curte. În acel
moment Petru era încă inbulzit cu întrebări:
Au doară și tu ești din ucenicii Galileanului?
adevărat ești dintre ei, căci și accentul te
arată. Unul dintre servitorii Archiereului,
rudă cu acela căruia Petru îi tăiasse urechea,
recînoscindu-l îi zise: Au nu te-am văzut
eu în grădină? Iar Petru răspunse: nu știu
ce zici tu, și începu a se jura și a se ble-
stema că nu cunoaște pe omul acesta despre
care ei vorbiau.

Nu sfîrși încă de zis acestea și în acea
clipă cocoșul cîntă iarăși.

Isus așezat la o parte într'un colț al curței,
se întoarse spre Petru și-l privi. Efectul
privirii lui Isus fu de nespus, căci el își
aduse aminte de aceea ce Isus îi zisese:
«Mai înainte de a cînta cocoșul, tu te vei
lepăda de mine de trei ori». Sufletul i se
turbură și eși afară din palatul Archiereului,
plîngînd cu amărăciune.

Legea de atunci cerea Sinedriului, la pro-
nuțarea sentințelor de moarte, ca înalta a-
dunare să nu judece înainte de un inter-
ogatoriu pregătitor, destinat a instrui cauza.
Petru a se conforma acestei legi, archiereul
Caiafa, adună citiva dintre membrii mare-
lui sfat.

Cu citeva ceasuri mai tîrziu, dis de di-
mineată, înainte de răsăritul soarelui, înalta
adunare, care trebuia să hotărască pedeapsa
cu moarte contra acuzatului, se adună iarăși,
lingă curtea păgînilor. Isus fu adus acolo
de soldații cari îl arestaseră. Acest moment
fu o ușurare, căci fiind scos din curtea lui
Caiafa, scăpase de batjocurile, fără număr
la care fusese expus. Dar pînă la cea din
urmă a sa suflare, chinurile vor merge cre-
cînd, și El va bea fără murmur pînă la fund
acest pahar amar.

Isus fu adus înaintea înaltei adunări. Toți

membrii erau de față: archiereii, bătrînii,
cărturarii și fariseii. I se luară lanțurile și
stînd înaintea judecătorilor, fu întrebă să
le spună de este El Christos.

El răspunse: «Dacă vă voi spune, voi
nu mă veți crede. Dacă vă voi întreba, nu-mi
veți răspunde și nu mă veți lăsa». Afirmă
apoi din nou vrednicia Sa mesianică în tră-
sături cari în totdeauna îl scandalisau; vorbi
despre gloria Sa divină apropiată, despre
puterea Sa de o potrivă cu cea a lui Du-
mnezeu. «De acum le zise El. «Fiul omului
va șede d'a dreapta puterii lui Dumnezeu».

Atunci toți strigară: Dar tu ești fiul lui
Dumnezeu? El răspunse: «Voi ziceți; da,
eu sunt».

Aceasta era hulă pe care tribunalul ne-
drept o aștepta și voia să iasă din gura
lui Isus. Ședința fu închisă îndată, și sen-
tința de moarte fu dată în unanimitate. Toți
se sculară; iar Isus fu pus din nou în lanțuri.

Un fapt neașteptat înegri și mai mult a-
ceastă pretinsă judecată, Iuda trădătorul, vă-
zînd pe Isus osîndit, urmările crimei sale
spăimîntîndu-l, fu cuprins de muștrare de
cuget, și mărturisi nevinovăția aceluia pe
care Sinedriul îl declarase ca blasfemator.
Luă cei trei-zece de arginți și venind zise
archiereilor și bătrînilor: «Greșit-am de am
vîndut singe nevinovat» Nu ne privește, răs-
punseră ei; asta este treaba ta. Atunci el
desnădădui, aruncă banii la templu, înai-
ntea lor. El însă avură frică de acești ar-
ginți, îi se părură că sunt spurcați: Este
prețul singelui, ziceau ei, și nu se cuvine a-l
pune în visterie; se chibzuiră apoi și cum-
părură cu banii vinzătorului țarina unui olar
pentru îngroparea străinilor.

Iuda nu cunoscuse umilînța care mintuește,
lacrămile căinței, și increderea în Dumnezeu.
Fapta sa i se păru mai sus de orice iertare.
Osebit de desnădejde se duse și se spinzură.
(Math XVII. 5 Fab. Ap. I. 18).

Isus fu adus înaintea lui Pilat. Era dimi-
neată; judecătoria romană însă, începea șe-
dințele sale dela răsăritul soarelui.

Pilat înștiințat din vreme, fiindcă însăși
șeful său de batalion luase parte la arestarea
lui Isus, consimți a-l primi de îndată ce se
vor prezenta.

El deteră pe Isus, care intră în pretoriu
ei rămînînd în pragul palatului — de oarece
seara trebuia să mănînce paștile și nu pu-
tea intra într-o casă păgînă pentru a nu
deveni necurați, căci astfel n'ar fi putut lua
parte la serbarea sfîntă.

Pilat a trebuit să iasă din pretoriu și stînd
în ușa palatului său vorbi Judeilor. (Ion
XVIII. 29).

«Ce piră aduceți omului acestuia?». Răs-
punsul fu semeț și scurt: De n'ar fi fost a-
cesta făcător de rele, nul-am fi dat pe el, ție.

Dar Pilat nu părea a fi un simplu înde-
plinitor al hotărîrii lor și le zise: dacă este
așa, luați-l voi și-l judecați după legea vo-
astră. Pedepsiți-l voi. Dar Judeii îi răspun-
seră: nouă nu ne este îngăduit de a ucide,
ci noi îți arătăm cauza și o supunem la ju-
decata ta, că acest om răzvrătește poporul,
oprește de a plăti dăjdia Cesarului și se nu-
mește pe sine Christos Impăratul.

Pilat intră iarăși în pretoriu și chemă pe
Isus. Isus stătu în picioare înaintea guver-
natorului, care-l întrebă: Ești tu Impăratul
Judeilor? Întrebarea însă era cu două înțe-
lesuri. În înțelesul Judeic, Isus nu era îm-
părat; era însă, în înțelesul spiritual. Isus
însă voește a lămuri cestiunea și-l întrebă pe
guvernator: «Dela tine, tu zici asta, sau alții
au grăit ție pentru mine?». Iar Pilat răspunse:
Au doară eu sunt Judeu? Neamul tău și ar-
chiereii te-au dat pe tine. Ce ai făcut?

Isus voind a lumina pe guvernator, care
il întreba cu oarecare sinceritate, îi răspunse:
«Impărăția mea nu este din lumea aceasta.
De-ar fi fost din lumea aceasta împărăția
mea, slugile mele s'ar fi nevoit ca să nu mă
fi dat Judeilor, iar acum, împărăția mea nu
este de aici».

In fine Pilat surprins zise din nou: Deci tu ești împărat? Isus îi răspunse: »Tu zici; Împărat sunt eu», și stăruiind asupra acestui titlu, adăose: Eu spre aceasta m'am născut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

Guvernatorul nu era dintre aceia, care cută adevărul cu inima doritoare, ci cu o nepăsare sceptică întrebă pe Isus: Ce este adevărul? și fără a mai aștepta răspunsul ieși iarăși la Judei și le zise: Eu nici o vină nu aflu în el.

Șefii complotului, cel mai cu trecere și mai înverșunat, reînnoiră atunci înaintea lui Pilat pîrile lor contra lui Isus.

Pilat veni iarăși la acuzat zicindu-i: N'auzi cite mărturisesc asupra ta? Nu răspunzi nimic? Vezi cu cite lucruri te împovărează!

Isus nu-i răspunse nici un cuvînt, lucru care miră pe Pilat. Judeii însă văzînd moliciunea guvernatorului, se înfurieră și se năpustiră cu mai multă putere spre a învinovăți pe Isus de intențiuni politice și făcînd aluziune la intrarea sa triumfală în Erusalim, ziseră: El răscoală poporul învățînd prin toată Judeea, dela Galileia și pînă aici chiar.

Pilat auzînd cuvîntul de Galileia, crezu că a găsit mijlocul de a se descărea de o afacere care-l încurea; el întrebă dacă Isus este din acea țară și hotărî îndată să trimită pe Isus Galileianul, la Irod. (Luca XXIII 7-10)

Irod tocmai se găsea în Erusalim pentru sărbătoare și Pilat, voind ca cu această ocaziune să se împacă cu el, căci din cauza osîndirei și omorîrii citorva Galileieni nu se aveau tocmai bine, îl pofti să judece el pe Isus, recunoscîndu-l prin aceasta dreptul asupra Galileienilor chiar în Judeea.

Irod văzînd pe Isus simți o mare bucurie, căci de mult dorea să-l vadă și auzînd multe despre el și așteptînd să vadă oarecari minuni, începu a-l întroba. Isus însă nu mulțumi curiozitatea lui Irod, căci înaintea ucigătorului lui Ioan Botezătorul el rămase mut. Aceasta ținută umili și supără mult pe Irod, care dispoză ca Isus să fie îmbrăcat într-o manta roșie, precum purtau regii Judei la sărbătorile mari, și-l trimise așa îmbrăcat, la Pilat.

Pilat voia într-o clipă a scăpa pe Isus, căci femeia sa deși păgînă trimisese la el să i zică: Nu face nimic dreptului aceluia, căci multe am suferit astă noapte în vis pentru dînsul.

El chemă pe arhierii pe autorități și pe popor și le zise: Am întrebat înaintea voastră pe acest om și n'am găsit întru el vina de care îl acuzați. Irod la care v-am trimis, de asemenea nu găsi nimica în el, de aceea un-l voi pedepsi și îl voi lăsa liber. Afară de aceasta, este un obicei ca să vă liberez vouă pe un vinovat de ziua Paștelor. Voiți să vă slobezesc vouă pe Varava, ori pe Împăratul Judeilor?

Mulțimea instruită însă strigă: Ia-l pe el și dă drumu lui Varava!

Pilat, dorînd să libereze pe Isus, le mai vorbi încă, dar mulțimea striga mereu: Nu pe acesta, ci pe Varava!

Dar ce voi face cu Isus, ce se numește Christos? Ce voi face cu Împăratul Judeilor? zise Pilat. Răspunsul însă nu fu așteptat. Un strigăt se înalță din toate părțile: Răstignește-l, răstignește-l!

Dar ce rău a făcut omul acesta? Eu nu găsesc nici o vină de moarte în el, mai zise Pilat. Strigătele însă se îndoiră și arhierii își uneau glasul cu al poporului: Să se răstignească!

Atunci Pilat ceru să i s'aducă apă și își spălă mîinile înaintea poporului zicînd: Nevinovat sunt de sîngele dreptului acestuia. Voi veți răspunde! — iar poporul striga: Sîngele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri!

Apoi soldații luară pe Isus și îl legară de un stîlp, cu spatule încovoiate iar călăul, cu un bici de curele cari aveau la capete bucăți de os sau plumb, începu a-l biciui. După obicei, aceasta era partea osîndiților la răs-

tinire. Loviturile de bici curgeau, pielea pleznia, sîngele țigîia — Isus însă, nu dădu nici un țipăt de durere.

De aci, slujitorii îl duseră în curtea dinăuntru unde, dezbrăcîndu-l de haină, îl aruncară pe umeri o mantie de purpură. Făcură din spini o coroană care i-o puseră pe cap și în mîna dreaptă i se puse o trestie. Apoi trecînd cu țoții pe dinaintea lui i se închinău în bătaie de joc zicîndu-i: Bucură-te, Împăratul Judeilor!

Pilat aduse pe Isus din nou în pragul palatului și zise poporului: Iacă, vi-l aduc afară, ca să cunoașteți că eu nu aflu întru el nici o vină. Și arătă spre Isus, care purta cunună de spini și hlamidă de purpură, zicînd: »Iacă omul» — exprimînd prin aceste cuvinte mila pentru Isus, a cărui înfățișare zdrobia inima și batjocura asupra Judeilor, înverșunată împotriva victimei aduse în cea stare jalnică.

Dar strigătul de »răstignește-l» se porni din nou.

Pilat, cugetînd la numele de Fiul al lui Dumnezeu, care îl preocupă, conduse pe Isus în pretoriu și-l zise: De unde ești tu? Isus nu răspunse. Pilat se răsti: Mie nu-mi grăiești? Ați nu știți că putere am ca să te liberez și putere am ca să te răstigneșc?

Isus răspunse: »N'ai avea nici o putere asupra mea, dacă nu ți s'ar fi dat ție de sus.

Aceste cuvinte mișcă pe guvernator și cercă pentru cea din urmă oară să scape pe acuzat.

Dar răcnetele Judeilor se întăriră. De vei slobozi pe acesta, nu ești prieten Cesarului, strigau ei, căci tot cel ce se face pe sine Împărat, stă împotriva Cesarului.

Isus fu adus în fața palatului la locul ce se cheamă Gabata. Pilat se așeză pe scaun la judecată. Iacă împăratul vostru zise Judeilor:

»Răstignește-l» strigară aceștia. »Nu avem alt împărat de cît pe Cesarul.

Pilat fu învins iar Isus, dat Judeilor să-l răstignească.

Era Vineri, între cîșul al nouălea de dimineață și amiază.

Părintele Nicolae V. Paveliu.

Canalizarea orașului.

Cronicari nepărtinitori, față de luptele politice ce, din ce în ce mai înverșunate, se dau în localitate, cată să ne spunem și noi cuvîntul în chestiunea canalizării orașului Constanța — o chestiune de edilitate și sănătate publică, a cărei importanță nu poate scăpa nimănui.

Rău și fără cale, cu su introdus nenorocita politică și în treburile comunale. După urmu acestui lucru nu pot decurge de cît împrumuturi și risipi!

Și în chestiunea, de care ne propunem a ne ocupa, considerațiuni de ordin „politic” intervenînd, nu numai că lucrările au fost întîrziats cu aproape trei ani de zile, dar și comuna a fost dăunată, într'un condei, cu douăzeci și cinci de mîi de lei.

Lucrurile stau precum urmează:

În 1904, în timpul fostei administrațiuni a d-lui Cristea Georgescu, se însăreinează de către comună d. Inginer Vizin cu întocmirea proiectului de canalizare, în schimbul unui onorariu de 12.000 lei, din cari 6.000 plătiți la semnarea contractului, iar restul după terminarea proiectului aprobat.

Consiliul tehnic superior, aprobarii căruia fusese supus proiectul în chestiune, aprobă proiectul în principiu — „tot la canal” — și cercă să fie modificat întru cît privește sistemul; în locul celui divizionar, să fie adoptat sistemul unitar.

Schimbarea regimului aduce după sine schimbarea administrației comunale și în capul comunei pe d. Bănescu.

În stadiul în care se găsesc lucrările privitoare la canalizare, cum ar fi proce-

dat un om cuminte și cu trageră de inimă pentru bunul obșlesc?

Ar fi cerut d-lui inginer V. în să modifice proiectul în sensul cerut de Consiliul tehnic superior, urmînd să achite acestuia pe lungă sumă de lei 6.000, cît îi revenia prin contractul avut cu Primăria, un mic adaos de 1-2.000 lei.

Era și un act de dreptate pentru omul acesta, care făcuse studii complete și costisitoare pe teren, timp de mai multe luni de zile.

În schimb d. Bănescu angajează pe d. inginer P. Zahariad cu elaborarea unui alt proiect, fixînd un onorariu de 25.000 lei.

Lucrările d-lui inginer Vizin au putut fi foarte bine utilizate de noul antreprenor, care în foarte scurtă vreme dete gata proiectul

Nu contestăm capacitatea și meritele d-lui inginer Zahariad; departe de noi gîndul acesta. De cît noi constatăm o stare de lucruri.

Care o fost rezultatul actului d-lui Bănescu? Proiectul pentru canalizarea orașului Constanța costă azi pe comună treizeci și una mîi de lei, — 25.000 de lei d-lui Zahariade, plus 6.000 lei plătiți mai dinainte d-lui Vizin — în loc de 12-13.000 lei cît ar fi costat, dacă se proceda cu judecată și cu dreptate.

Acesta e adevărul adevărat și găsim că a făcut o foarte mare greșală fostul primar al Constanței, cînd prin „Viitorul Dobrogei” a răscolit această chestiune.

Contribuabili, pe spinarea cărora se fac aceste jocuri costisitoare, să judece.

Cina cea de taină

de CARMEN SYLVA

„Unul dintre cei cu mine
Mă va vinde!” — a zis Isus;
Și mesenii Sfintei Cine
Toți cu jale 'n glas au spus:
Doamne, eu sint?

Ion, mai blindul din tovarăși,
Petru chiar — cu groză 'n față,
Toți îngînă iar și iarăși
Un cuvînt ce buza 'nghiată:
Doamne, eu sint?

Ce să spun — că glas năling,
Suflet pus pe o schimbare,
Cînd cei sfinți și tari se frîng,
Stînci cînd gem în clătinare:
Doamne, eu sint?

INSTANTANEE

Ste' - la -

O stea căzută — ca să nu zicem de-căzută — dar încă lucitoare, în „noaptea tenebroasă” a așa zisului Cafe-Concert „Terasă”.

Blondă, simpatică, înzestrată cu o voce plăcută, cu toate că e laureată a școlii din Buzău — unde și-a făcut primul debut — are o cultură... muzicală foarte mărginită. În schimb însă pricepe să cultive admirabil pe vizitatorii aceluși local — iar sistemul ei de a cultiva, nu constă în a subția obrazul și apucăturile, ci buzunarele acelor cari vin în contact cu dînsa.

Veșnic veselă și expansivă, ceea ce îi dă un farmec deosebit, — este foarte bine notată și de directorul stabilimentului, ca excelentă consumatoare.

E singură ea și cu o mătușă a ei, care și-a făcut stagiul complet în această garnizoană, pentru care fapt a fost trecută în registrele Comendurii pieței și atașată la cavalerie.

Are o deosebită predilecție pentru culoarea roșie, în cît și ghetelē pe cari le poartă sint roșii.

De o neglijență adorabilă, Stella nu are nici o dată nasturi la... pardesiū.

Semne particulare: Imi datorează veșnic 2 lei.

Dublu Mac

telesse pînă la unul și respectabila mea experiență le-a pătruns toată importanța. Nimic surprinzător, dacă în timpurile de față se înving și se fac prizonieri împărații. Minglie-ți însă inima și nu-ți turbura sufletul! În asemenea împrejurări, glorioșii mei predecesori și marii mei străbuni — Dumnezeu să lumineze ultima lor locuință! — nici odată n'au ezitat să înfrunte dușmanii și să facă cuceriri; cu însumi, călcînd pe urmele lor, în fiecare oră a anului am spusă finutari și am luat cetăți tari și inexpugnabile. Nu dorm nici o noapte și nici o dată nu leșdă spada de la brîu. Faceți-vă cu dreptatea Domnului — fie-i numele binecuvîntat! — să ne înlesnească realizarea binei!

Incolo, întreabă pe trimisul tău asupra stării lucrurilor; încercă-te în tot ce-ți va spune și află că totul așa este.

S-a scris în prima decadă a Lunei lui Revi al doilea, din anul 932 al Egiptei, (pe la mijlocul lui Februarie 1526).

Din palatul împărătesc al bine întăritului și aprovizionatului Constantinopol.

Scrisoarea II

Ea, Șah Sultan Suleiman Han, fiu al neinvinsului Selim Han?!

Către tine Francisc, Bey al ținutului Franței.

Am adresat Curții mele, fericita locuință a Sultanilor, Aurora bunei cîrmuirii, locul unde obțin acces demn comunicărilor Domnitorilor, o scrisoare prin care îmi faci cunoscut că în cetatea Ierusalimului, făcînd parte din împărățiile mele bine întărite, se află o biserică care aparținuse odinioară poporului lui Isus și transformată mai tîrziu, în geamie. Cunoșc în detaliu tot ce mi-ai spus în această privință. Dacă lucrul ar fi fost numai așa, grație prieteniei și iubirei dintre glorioasa noastră majestate și tine, dorințele tale ar fi aflat ascultare și primire binevoitoare înaintea noastră, cari împărțim cele bune. Însă cazul acesta special nu se aseamănă cu cazurile comune privitoare pe proprietățile mobile și imobile. Aci e vorba de un obiect privind religionea noastră; de oare ce după sfintele porunci ale Celui de sus, al Creatorului tuturor și al binofăcătorului Adam și potrivit legilor Profetului nostru, soara al celor două luni, biserica aceasta a fost transformată în geamie și Musulmanii fac „nomaz” (rugăciuni) într'însa. Prin urmare ar fi să dispunem contrar religiei noastre și să pingărim, locul ce poartă o geamie și în care s-a slujit odată nomaz. Dar chiar dacă nu s-ar fi împotrivit legile sfinte la această operațiune, încă mi-ar fi absolut cu neputință să accep stăruitoarea ta cerere. De cit, exceptînd locașurile consacrate rugăciunilor, cit privește toate celelalte, cite se găsesc în mîinile creștinilor, nimeni, sub dreapta mea domnie, nu are voie să-I neliniștească sau să turbure, pe acei cari le frecventează. Bucurîndu-se de deplină pace, sub aripile protecțiunii mele chiriarhice, au voie să săvîrșească slujba și dogmele credinței lor. Și astfel, fiind în deplină asigurare în locașurile religiei lor și în locuințele lor, nu e nimănui îngăduit să-I supere sau să-I canonească întru nimic. Și aceasta așa să fie.

Scrisă în prima decadă a Lunei Muharem — Ul-Harem, din anul 935 al Egiptei (pela mijlocul lui Septembrie 1258).

Din palatul împărătesc al bine aprovizionatului și întăritului Constantinopol.

Scrisoarea III

Șahul Persiei către Sultanul Suleiman etc.

(Fragment)

O, tu, care te bucuri de hărul dumnezeiesc, umplut pînă peste gură de daruri de către Cel de sus și adăpat cu roua dătătoare de viață a Creatorului, Sultan al celor două emisfere, Han-Han al celor două mări. Tu, cel care ai îndoitul har profetic, omeneșc și

spiritual. Tu asemenea Solomonilor (*), centrul celor două orizonturi, îngrijitorul celor două orașe sfinte (Meca și Medina). Tu care întrunești în tine puterea gloria, eleganța, măriia, măreția, dreptatea, onorurile, norocul și justicea. Sultan Suleiman Han, fie ca steagurile tale să filfie vecinic pînă la ceruri și titlurile domniei tale să se încrusteze pe toate orizonturile.

Aza Dabul Sarf Cesmeli Memet Aga.

Asiaticii cred cum că înaintea lui Adam a fost 70 de Saboani.

VORBE INTELEPTE

Magistratul trebuie să fie lege vorbitoare, iar legea magistratului. Cicerone.

E numai un viciu: egoismul. Și e numai o virtute: lepădarea de sine. Fichte.

Patrimoniul negustorului e buzunarul lui.

Dacă iubim pe cineva, este ca și cum am iubi întreaga lume. Inima mișcilor e sau celibatară sau văduvă.

Între un arocat și o curtezană, diferența e într'adevăr foarte mică.

Mulți dintre oameni comit ticăloșii la dreapta, ca să pară onestii la stînga.

Ce ridicole sunt obiceiurile — altuia.

Un orator mai curînd izbutește a convinge o adunare de cit pe un individ. Ghincholle.

Mult mai des lăudăm ceea ce este lăudat de cit ceea ce este lăudabil. La Bruyere.

INFORMAȚIUNI

„Dobrogea Jună” urează cititorilor ei Sărbătorii fericite!

Alteța Sa Regală Principesa Maria a României a trimis P. S. Episcop al Dunării de jos următoarea scrisoare:

„Tuberculoza, — una din boalele cele mai necrușătoare — se răspîndește cu o mare repeziciune prin sate și mai cu seamă prin orașe.

„Orice întîrziere întru combaterea și stîrpirea acestui flagel constituie un adevărat pericol; se impune deci o conlucrare din partea tuturor pentru binele obștesc și inițiativa și ajutorul privat poate aduce un mare folos cauzei în chestiune.

„Pentru aceasta, rog pe Prea Sfinșia Voastră, a permite să se facă chete în biserică din orașele Eparchiei Prea Sfinșiei Voastră, la serviciul deniei din seara zilei de 11 Aprilie a. e. la vremea ce veți binevoi a indica; aceasta bine înțeles după ce cucernicii preoși vor arăta credincioșilor prin o mică cuvîntare scopul umanitar și folositor al Chetei ce urmează a se face în numele meu”.

Maria Principesa României.

Săptămîna trecută s'a știin din viață Generalul Haralamb, ultimul supraieșitor al Locotenenței Domnești.

Nămăral viitor al „Dobrogei Jună” va fi ilustrat cu o caricatură foarte picantă.

Bugetul județului și comunei Constanța, ad venit a probate de Minister.

Din inițiativa ținărului învățător Ioan Vasilescu și cu concursul d-lui Nicolae Blotz și neobornit Păun Niculescu, primar al comunei, s'a înființat pe ziua de 1 Februarie a. e., la Ghiolpunar, sub numele de „Rovine” o bancă populară, punînd cu botul pe labe pe cămătarul statului. Banca s'a format cu un capital subscris de lei 8.350, din care lei 2330 vîrșaji. Numărul membrilor a sporit cu 10.

Date fiind greutățile de ordin local — peste care trecem cu tăcerea — cu care s'a avut a se lupta, inițiativa e de toată lauda și succesul merită mulțumiri publice.

Circumarii rurali, cari obțin autorizația de a vinde și mai bere și vin, pot ține sub acel acoperămint coloniază și manufactură. Circumările comunale vor ține numai beauri spirituoase, fără alte articole.

Din lipsă de spațiu, rubrica: Știri Scolare și Sanitare va urma în numărul viitor.

POLIȚIA PRAȘULUI CONSTANȚA PUBLICAȚIUNI

No. 4690 1908 Februarie 28

Se publică spre cunoștința generală că D. Jude al Ocolului Constanța prin adresa cu No. 4789 a fixat ziua de 6 Aprilie 1908 pentru vînzarea cu licitație publică a averii mobilă a d. H. H. Arslanian, din compusa dintr'un drapel al Societății «Spicul», urmărite pentru despăgubirea d-lui Gh. Orezeanu de sumele ce are a primi în baza cărței de judecată cu No. 1997/907 investită cu formula executorie.

Vînzarea se va efectua în Piața Carol din acest oraș, începînd dela orele legale.

Sub-Comisar, Nik. Dracopol

Vițe americane din Algeria altoite

Casa Richard Frères

Bône, Philippeville, Algeria.

de cele mai bune varietăți, pentru obținerea vinului negru și alb.

A se adresa S. & W. Hoffmann la Casa

Constanța — Strada Elenă.

Intindeți mîna Norocului!

Colectura principală a Casei de încredere

P. ȘAPIRA

CONSTANȚA

Oferă Lozuri de ale Loteriei pe Clasă a Regatului Roman.

Întru cit mai sunt disponibile la clasa VI cu prețurile oficiale de:

Un lot întreg	—	Lei 160
o jumătate	—	80
un sfert	—	40
o optime	—	20

Se trimite al în provincia contra mandat post

Tragerea: dela 1-27 Mai

Cadouri pentru Logodna și Nunt de la 2 — 4000 Lei bucată

Dimitrie Bălănescu

107 — Str. Carol — 107

Magazin de Ferărie

asortat cu broaște, lacăte, balamale, cuie de sirmă, ciment, var hidraulic, necovale, menghinele, etc.

Specialitate în articole de vopsele fine

Uleiuri englezești și lacuri din cele mai garantate.

Cofetăria Petre POSTELNICU La Furnica

144 — STRADA CAROL — 144

De Sărbătorile Paștelui un mare și bogat asortiment

Ouă Frumoase de

chocolată, matase, candelte, carton, talaj, porțolan, etc.

Ouăle de chocolată sunt lucrate în laboratorul meu, din cea mai fină chocolată, cu lustru natural, fără lac vătămător și miros greu.

Cozonaci, cuțuși, cornuri cu nucă, cu mac și Păsci cu brânză a 1.40 — 2.40 kilo.

Laboratorul special al Cofetăriei, execută tot felul de comenzi ca: Bonbonerie, patiserie, torturi, charlotte, geleuri, înghețate, dulcețuri, și orice articol de cofetărie.

Băuturi spirtoase: țuică de Muscel, cognacuri, romuri, liqueururi, vinuri, champagne, etc.

Chocolaterie în pachete și blocuri. Cacao în praf și blocuri. Unt de cacao, Fruits, Confits. Pentru cadouri **Bonboniere** elegante și estine

Dulcețuri de Cîmpulung
Cofetărie bine asortată. Calități bune și estine.

A sosit

Untură de pește proaspătă veritabilă de morun, calitate garantată, importată directă din Norvegia, la **Drogueria Medicinală Al. I. Heldenbusch**, strada Carol (sub Hotelul Regal)

De vânzare

una casă solid construită avînd 4 camere spațioase, bucătărie și pivniță, curte spațioasă și grădină cu diferiți pomi fructiferi, situate în Anadolchiol, mahalaua Koșciu, distanță 5 minute de oraș. A se adresa d-lui **C. Lumezianu** proprietarul lor.

DOCTORUL FRANGOPOL

De la FACULTATEA din PARIS

Specialitate pentru boale de Gît, Nas, Urechii și căi Uriașe.

Consultațiuni de la 2—5 p. m.

No. 108 — CONSTANȚA STRADA CAROL I. — No. 108

PROHOD.

Cine trimite 50 bani la **Librăria D. Nicolaescu**, Constanța, primește franco un Prohod.

D-l Dr. Virgiliu Apostolescu

— fost intern al Spitalelor Civile —

s'a instalat de la Sf. Dumitru în Str. Carol No. 37 și dă consultații în toate zilele de la orele 3—5 p. m., pentru boale și operațiuni la femei și copii.

Georgel Perlea

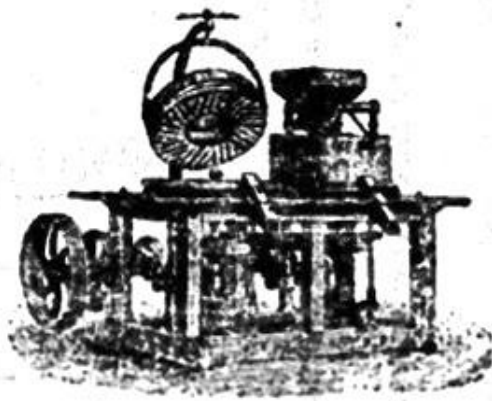
Brăila Constanța

Reprezentant general pentru județul Constanța al Casei de Mașine Agricole

Nicolae Fehér & C-ie

Societate în Comandită Furnizorii Curții Regale

Depozitul instalat în STRADA MANGALIEI, în fața Grădinei Publice e asortat cu ultimele creațiuni ale industriei de mașini agricole, se află sub conducerea D-lui **ST. CIȘMEGIU**.

Trimiteti-mi va rog 6 bucăți Săpun de Lapte de Crin marca „Cal de lemn” Rambursati prețul. Contesa Rantzau Bismark.—

Vă rog să binevoiți a-mi trimite 6 bucăți din excelentul Săpun de Lapte de Crin marca „Cal de lemn” contesa Rantzau, cum mi-ați trimis totdeauna. Cu stimă: Contesa L. Dohalsky.—

Trimiteti-mi va rog 6 bucăți din excelentul Săpun de Lapte de Crin marca „Cal de lemn”. Astfel, ne sosesc în timp și note de recunoștință care certifi că în mod

Săpunul cu lapte de Crin marca „Cal de lemn”

este incomparabil de bun contra piștrelor, prețios și pentru tratamentul tenului obrazului, și pentru a justifica consumul de mișcare de săpunuri pe an, cu toată concurența altor săpunuri.

„Bay - Rhum”

este produsul incomparabil contra măreței și altele părul precum și pentru întărirea părului și pentru a obține un păr abundent. — Cândă aceste produse sunt de la renumita și toată lumea cunoscută și apreciată Fabrică

„Bergmann & C-ie” din Tetschen, a/E.

care a fost fondată în anul 80 din secolul trecut și care pe baza produselor ei ireproșabile a câștigat un loc de frunte printre celelalte fabrici de parfumerie din Austro-Ungaria

și multe războaie, această fabrică a câștigat premiul cea mai mare. La expozițiile din Paris, Geneva, Praga, Zürich, Tetschen, Viena și Reichenberg, medalii de aur și argint, care aduce omagii produselor ei superioare și pentru produsele de cosmetice și parfumerie.

Depozit la Drogueria Medicinală **A. I. Heldenbusch**

Str. Carol — sub Hotel Regal

la Frizeria Hristu Eftimiade, Strada Carol.

A apărut

și se află de vânzare la librăria din Constanța **Proprietatea Imobiliară din Dobrogea** — (Diferitele Improprindări, vânzări, și deposedări de pământuri) lucrare datorită d-lui Const. N. Sarry, directorul acestui ziar. Prețul 2 lei.

NOU

STICLE ISOMETROP

Conservarea
Ochilor

Patentate în Europa și America

Patentate în Europa și America

Se va cere această IS.
marcă pe fie-care sticlă.CEA MAI CLARĂ VEDERE
FĂRĂ A OSTENI OCHIIEvitarea Fluorescenței
dăunătoare ochilor*Experiențe făcute cu Razele Roentgen*

Sticle premiate de Academii oculare din Europa și America.

Depositar general și unic pentru Dobrogea

P. SCHAPIRA, Bijoutier

Furnisorul Curței Regale.—Constanța

Marcu BirnfeldStrada Carol, No. 71, Vis-à-vis de Poșta
CONSTANȚA

Mare magazin asortat cu toate articolele de:

ferărie, table de fer, cimenturi, uleiuri, geamuri, țevi de fer, robinetterie pentru instalații de apă, closete, alămărie, armurărie, sticlărie, faianserie, sobe, etc. etc. etc.
Prețuri reduse.

D-na DOCTOR IN MEDICINA

Ersilia Cătescu-Nicorescu

DE LA UNIVERSITATEA din BUCUREȘTI

Specializată în dentistică și boale de gură. În exil din Berlin. S'a stabilit în Constanța, Piața Independenței 3
CONSULTAȚII 9-12 a.m. și 4-6 p.m.**De Vânzare** la Anadolehiol un loc p. cu 2 fațade, avind pe dinsul ea retură, beciu boltit, fântină în piatră în curte, o grădină cu 300 pomi albi și 180 butuci de vițe altoite.

A se adresa D-nei Căpitan Botea în localitate.

HOTEL ȘERBANESCU

STR. 11 Iunie

Sub administrația Inuși a proprietarului
OFERĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURĂȚENIE SUPERIOARĂ

ȘI CU PREȚURI MODERATE

Vizitatorii pot găsi în acest hotel o găzduire îngrijită

Farmacia „VICTORIA“
POMPI G. CIUPERCESCU (Brăila)

Fost chimist expert al Vămei Brăila

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială

vis-a-vis de fostul local al Băncii de Scont

CONSTANȚA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru prepararea pudrelor, prafuri de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clienților.

Recomand în special distinsele mele clientele:

Pasta dentifrice „Aphrodita“ ultima creațiune în domeniul dentifricelor, neconținând cretă. Curăță dinții fără a-i zgîria, disolvă piatra fără a ataca malul, desinfectează energic gura, lăsînd după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu, 5 borcane 4 lei.**Apă de gură „Aphrodita“**, care prin calitățile

ei neintrecutăcut ste, a ăfie preferată tuturor apelor similare. În stare concentrată servă ca anestesie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita“ pentru întreținerea și curățirea unghiilor, dîndu-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumat și mină. Doza 1 leu.**EAU DE COLOGNE** distilațiune quadruplă specială. 5 lei kilo.**Esență** pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 lei.**Cornalin** distrugătorul bățăturilor. Vindecare sigură în citeva zile. Doza 1 leu.**Gonoryl „Ciupercescu“**. Remediū sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în citeva zile. Doza 6 lei.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara.

Expediție promptă în provincie, contra mandat poștal, atît a preparatelor de mal sus cit și a oricelor alte medicamente, trimițîndu-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuția la domiciliu

TIPOGRAFIA**Dimitrie Nicolaescu**

Piața Independenței — CONSTANȚA — Str. Carol și Traian.

Asortată cu caractere moderne și cu mașini noi, este în măsură a executa tot felul de lucrări atingătoare de această artă, în diferite formate și culori, cu cea mai mare acurateță, esactitate și promptitudine.

Legătorie de Cărți și Rame p. Tablouri

Esecută cele mai elegante și plăcute lucrări.

Unicul magazin de **LIBRĂRIE** și **PPETĂRIE**

Depozit de registre și imprimare pentru autorități.

Tipografia Dimitrie Nicolaescu, Constanța